

forma otevřeného dopisu bývá většinou využívána k nátlakovému prosazování různých zájmů. Věřím však, že Váš dopis je veden dobrými úmysly, a proto na něj věcně odpovídám s nadějí, že poslouží širší informovanosti všech farníků:

Vím, že celá záležitost ohledně varhan je i emočně ovlivněna odchodem pana Urbana právě v době, kdy naše varhany dosloužily. Nutnost nalézt řešení to ještě urychlilo, a proto jsem pokládal za důležité informovat farnost, jaké jsou další záměry. Záležitost s opravou varhan se totiž postupně vyvíjela.

Asi od r. 2004 farnost investovala do oprav varhan nemalé částky. Celková suma do roku 2010 se blížila půl milionu korun. Hlavním iniciátorem oprav byl pan Urban, který je zajišťoval většinou ve spolupráci s panem ing. Poláčkem, varhanářem z Prahy.

Když se ukázalo, že ani uvedená částka nestačila, a že bude nutno přistoupit ke generální opravě varhan (a na počátku jsme o jiné možnosti příliš neuvažovali), navrhl pan Poláček řešení v ceně, která tehdy značně převyšovala naše možnosti (okolo jednoho milionu korun). Jeho nabídka spočívala, stručně řečeno, ve výrobě nového hracího stolu a přestavění varhan na elektromagnetické ovládání. Zakoupení pouze hracího stolu a postupnou opravu v dalších letech, jak navrhoval pan Urban, jsme zamítli jako velmi rizikovou s těžko smluvně vymahatelnými podmínkami plnění a úspěšného dokončení. Snažili jsme se proto předem shromáždit dostatek prostředků, aby bylo možné uvažovat o zadání jednorázové opravy – celkové rekonstrukce.

Časem jsme oslovili diecézního organologa pana Rejška, jako člověka kompetentního v celé věci. Zároveň jsem požádal svého bratra Mgr. Jan Šimáčka, který má dostatečnou hudební i ekonomickou kvalifikaci, o koordinaci celé záležitosti, protože bylo jasné, že nalézt dobré a realizovatelné řešení nebude jednoduché a bude vyžadovat mnoho času i úsilí. To bych osobně při svém vytížení především duchovní službou nemohl záležitosti věnovat. Byl jsem však o podstatných krocích průběžně informován. Oslovili jsme ještě i dalšího odborníka, organologa hradecké diecéze, prof. Uhlíře. Ten také navrhl první řešení ve třech variantách – dovoz jiných varhan, rekonstrukci s kuželkovými vzdušnicemi a rekonstrukci se skříňovými vzdušnicemi. Poslední dvě varianty se prakticky rovnají kompletní přestavbě současných varhan.

Ze strany farnosti mi záleželo především na uceleném projektu, který by počítal i s vylepšením varhanního zvuku pro prostory našeho kostela a garantovanou zárukou, že varhany budou opravdu řadu let bezproblémově fungovat. Podstatné se mi proto jeví i **podmínky budoucího servisu** (udržitelnost nástroje, přítomnost dodavatele v budoucnu) a stejně tak **pevná konečná cena**.

V průběhu tohoto procesu byla o podstatných krocích informována farní pastorační rada a ještě častěji také farní ekonomická rada. Některé zápisy již byly zveřejněny na nástěnce v kostele, další jsou k dispozici nebo dohledání v kanceláři. Dostatečně tedy byly informovány obě rady farnosti, které jsou kompetentní zastupovat farnost. Farníci potom byli během let informováni o snaze řešit situaci varhan s prosbou o pomoc osobní - nebo při hledání sponzorů. S podrobnějším rozbořením technických a ekonomických úvah jsem je nechtěl zatěžovat do doby, než se vykrystalizuje nějaké realizovatelné, organology odsouhlasené řešení, které bychom mohli předložit (Ani dnes jej však ještě nemáme definitivní!).

Dále následovalo oslovení sedmi firem, které jsme požádali o nabídku opravy. Pouze dvě ji v přibližně požadovaném rozsahu opravdu zaslaly. Byl to pan ing. Poláček (předpokládaný rozpočet okolo 2,5 mil. Kč a pan Petr Fischer s rozpočtem mezi 2,5 – 4,3 mil Kč.) Varhanář renomované firmy Organ service pan Ivo Roháč nám poslal stručnou analýzu, kde odhadl náklady na rekonstrukci varhan

mezi 3,7-6,3 mil Kč. (Odpovědi firem jsou k dispozici v kanceláři u paní ing. Novotné). Ani tato řešení se však všem zúčastněným odborníkům nezdála ideální a viděli zde značná rizika (Ve více odborných příspěvcích je kvalifikovaně a s využitím rozsáhlé praxe organologa fundovaně zmiňuje Mgr. Rejšek). Mezitím jsme intenzivně prověřovali i doporučenou možnost pořízení staršího, kvalitního nástroje ze zahraničí. Žádnou vhodnou nabídku jsme však neobdrželi a zdá se, že ani není příliš reálná.

Vzhledem k tomu, že stávající nástroj se stal dnes již nepoužitelným, rozhodli jsme se nalézt a pořídit na přechodnou dobu vhodný digitální nástroj, kde by poměr cena, provozní náklady a kvalita zvuku byly optimální. Tím by se vyřešil dlouhodobý problém varhan, z ekonomického hlediska by odpadlo nebezpečí dluhů a těžce kontrolovatelných výdajů spojených s jejich opravou a provozem. Bezproblémový provoz nástroje (tedy takřka beznákladový) lze očekávat nejméně po dobu 10 let. Osud stávajících varhan by se odvíjel na základě výsledků diskuse odborníků i vývoje ekonomického potenciálu farnosti v období po restitucích. Ten zatím nedovedeme při nejlepší vůli odhadnout, a proto je potřebná značná obezřetnost v plánování výdajů.

Doufám, že tímto podrobnějším výkladem celého vývoje jsem již na některé vaše otázky odpověděl (1. záměry s varhanami, 6. písemné posudky odborníků, 7. FR a EFR, 8 informovanost věřících.)

Co se týká digitálního nástroje, je jasné, že oproti přestavbě varhan nebo dokonce pořízení nových jsou mnohonásobně levnější a při dnešních technických možnostech by měly zvukově bohatě pokrýt potřeby našeho kostela. Také naděje na bezproblémový provoz a servis hraje v jejich prospěch. Předpokládaná cena by se měla včetně vnějšího ozvučení pohybovat okolo půl milionu korun. Zatím uvažujeme a prověřujeme chrámové varhany holandské firmy Eminent, která má dlouholeté zkušenosti se stavbou podobných varhan - od r. 1960, její varhany jsou schopné zvukové individualizace pro daný prostor tak, aby jej kvalitně naplnily.

Digitální varhany jsou i ze strany diecézního organologa chápány jako provizorní řešení s tím, že v případě potřeby mohou bezproblémově sloužit nejméně dvacet roků a případně tvořit zálohu pro eventuelní klasické varhany (např. po dobu oprav, jako učební nástroj, atd.). V současnosti naši odborní partneři prověřují vhodnost konkrétního modelu a jeho vybavení, požádali jsme dodavatele o zpřesnění kompletní nabídky – opět pokud možno ve více variantách. Až budeme znát výsledky a závěry, budeme činit další kroky.

Počítáme s tím, že nástroj by byl pořízen z prostředků uložených na speciálním farním podúčtu, na kterém jsou shromažďovány prostředky na varhany. Ty jsou tvořeny z vyčleněných příjmů farnosti, darů velkých dárců a institucí i z darů drobných dárců. Dispoziční právo k tomuto farnímu účtu má statutární zástupce farnosti - tedy arciděkan. **Nejedná se o účet sbírkový**, i když byl takto někdy nepřesně prezentován, na kterém by byly prostředky nějak účelově vázané. Hospodárnost nakládání s nimi je pojištěna tím, že výdaje nad padesát tisíc korun podléhají schválení litoměřického biskupství, rovněž tak veškeré smlouvy musí být doplněny schvalovací doložkou biskupství, takže je tu min. dvojitá následná kontrola vydávaných prostředků: ekonomickou radou farnosti a biskupstvím. Na tomto podúčtu je momentálně k dispozici cca 1450 000 Kč, o schválení dalších 200 000 Kč ještě jednáme.

Úsilím pana Urbana z benefičních koncertů bylo potom shromážděno cca okolo padesáti tisíc korun. Tolik snad to nejpodstatnější o problému varhan v našem kostele. Budu rád, pokud se celá záležitost v dohledné době dobře vyřeší, protože pochopitelně sleduji nejen Vaši aktivitu, ale především zájem celé farnosti mít při bohoslužbách odpovídající varhanní doprovod.

Předpokládám, že je to i Vaším cílem. Proto jsem připraven zodpovědět jakékoliv případné další otázky.

P. Mgr. Miroslav Šimáček, arciděkan